

➔ [Gå til opprinnelig kunngjort versjon](#)

Forskrift om rett til å arbeide som dyrehelsepersonell eller seminpersonell etter EØS-avtalen

Dato	FOR-2009-01-19-77
Departement	Landbruks- og matdepartementet
Publisert	I 2009 hefte 2
Ikrafttredelse	19.01.2009
Sist endret	FOR-2019-10-18-1378
Endrer	FOR-1993-12-17-1203, FOR-2005-05-12-429
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-2001-06-15-75-§6, LOV-2003-12-19-124-§8, LOV-2009-06-19-97-§6, LOV-2009-06-19-97-§7, LOV-2009-06-19-97-§38, FOR-2010-06-11-814, LOV-2019-03-29-9-§1
Kunngjort	03.02.2009 kl. 14.35
Rettet	12.04.2019 (EØS-henvisning)
Korttittel	Forskrift om dyrehelsepersonell

Kapitteloversikt:

Kapittel 1. Innledning (§§ 1-1 - 1-3)

Kapittel 2. Autorisasjon som veterinær (§§ 2-1 - 2-3)

Kapittel 3. Autorisasjon som fiskehelsebiolog, dyrepleier og seminpersonell (§§ 3-1 - 3-3)

Kapittel 4. Midlertidig arbeid (§§ 4-1 - 4-3)

Kapittel 5. Andre bestemmelser (§§ 5-1 - 5-8)

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser (§§ 6-1 - 6-4)

Vedlegg I. Kvalifikasjonsnivåer

Vedlegg II. Studieprogram og kvalifikasjonsbevis for veterinærer

Vedlegg III. Vilkår for autorisering av søkere med utdanning som veterinær fra det tidligere Øst-Tyskland, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidliger...

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 19. januar 2009 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 6, lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7 og § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814, og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 8.

Tilføyd hjemmel: Lov 29. mars 2019 nr. 9 om overgangsregler mv. ved Storbritannias uttreden fra Den europeiske union § 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, direktiv 2013/25/EU og direktiv 2013/55/EU).

Endringer: Endret ved forskrifter 6 aug 2010 nr. 1147, 8 des 2014 nr. 1548, 19 mars 2018 nr. 1542, 10 april 2019 nr. 480, 18 okt 2019 nr. 1378.

Rettelser: 11.07.2013 (EØS-henvisning), 12.04.2019 (EØS-henvisning).

Kapittel 1. Innledning

§ 1-1. Formål

Forskriften skal sikre at personer som er kvalifiserte ifølge direktiv 2005/36/EF, får rett til autorisasjon som dyrehelsepersonell eller seminpersonell i Norge. Forskriften skal også sikre at kvalifiserte personer får rett til å arbeide midlertidig som slikt personell i Norge uten norsk autorisasjon.

§ 1-2. Virkeområde

Forskriften gjelder EØS-statsborgere med kvalifikasjoner som dyrehelsepersonell eller seminpersonell, deres rett til autorisasjon i Norge og deres rett til å arbeide midlertidig uten norsk autorisasjon.

Forskriften gjelder også for behandling av søknader som er sendt før Storbritannias uttreden fra EU fra søkere som har tilegnet seg yrkeskvalifikasjoner i Storbritannia. Forskriften kapittel 2 og 3 om autorisasjon gjelder tilsvarende ut 2029 for personer som er under utdanning i Storbritannia ved Storbritannias uttreden fra EU, eller som starter sin utdanning i Storbritannia i løpet av 2019. Ut 2020 gjelder kapittel 2 og 3 om autorisasjon også for søkere som har fullført sin utdanning i Storbritannia før Storbritannias uttreden fra EU.

Andre ledd kommer til anvendelse dersom Storbritannia trer ut av EU uten en utmeldingsavtale som inneholder en overgangsperiode.

0 Endret ved forskrifter 10 april 2019 nr. 480, 18 okt 2019 nr. 1378.

§ 1-3. Definisjoner

I denne forskriften skal følgende uttrykk forstås slik:

- a) *Yrkeskvalifikasjoner:* Kvalifikasjoner som framgår av kvalifikasjonsbevis, en kompetanseattest som nevnt i vedlegg I bokstav a nummer 1, eller dokumentert yrkeserfaring.
- b) *Kvalifikasjonsbevis:* Eksamensbevis, attester og annen dokumentasjon som er utstedt av en utdanningsinstitusjon eller myndighetene i et EØS-land, og som dokumenterer en bestått yrkeskompetansegivende utdanning som i hovedsak er ervervet innen EØS-området. Som kvalifikasjonsbevis regnes også bevis utstedt i et tredjeland dersom innehaveren har minst tre års relevant og lovlig yrkeserfaring i et EØS-land på grunnlag av beviset.
- c) *Yrkeserfaring:* Faktisk og lovlig utøvelse av det aktuelle yrket i et EØS-land.
- d) *Dyrehelsepersonell:* Veterinærer, fiskehelsebiologer og dyrepleiere, jf. dyrehelsepersonelloven § 2
- e) *Seminpersonell:* Personell som har rett til å utføre kunstig inseminering på dyr, jf. forskrift 6. mars 1995 nr. 239 om kunstig sædovertføring hos husdyr utført av andre enn veterinær § 3 og § 4.

Kapittel 2. Autorisasjon som veterinær

§ 2-1. Autorisasjon på grunnlag av utdanning

Søker har rett til autorisasjon som veterinær dersom vedkommende fremlegger et kvalifikasjonsbevis som er nevnt i vedlegg II.

Søker som fremlegger et kvalifikasjonsbevis som ikke er nevnt i vedlegg II, har likevel rett til autorisasjon dersom vedkommende fremlegger bekreftelse fra myndighetene i det EØS-landet som kvalifikasjonsbeviset er utstedt eller anerkjent i. Bekreftelsen skal opplyse om at utdanningen er i samsvar med direktiv 2005/36/EF, og at kvalifikasjonsbeviset er likestilt med de kvalifikasjonsbevis som er nevnt i direktivet.

§ 2-2. Autorisasjon på grunnlag av yrkeserfaring i tillegg til utdanning

Søker med kvalifikasjonsbevis som ikke oppfyller vilkårene i § 2-1, har likevel rett til autorisasjon som veterinær dersom

- a) søkeren fremlegger attest på yrkeserfaring som veterinær i et EØS-land i minst tre sammenhengende år i løpet av de siste fem årene før attesten ble utstedt, og
- b) kvalifikasjonsbeviset enten gjelder en utdanning som ble påbegynt før det relevante tidspunktet som er nevnt i vedlegg II, eller er utstedt i et tredjeland, jf. § 1-3 bokstav b annet punktum.

Søker med kvalifikasjonsbevis fra den tidligere Tyske Demokratiske Republikk, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia har rett til autorisasjon på de vilkårene som fremkommer av vedlegg III.

Søker med kvalifikasjonsbevis som er utstedt i Estland før 1. mai 2004 eller som gjelder utdanning påbegynt der før det tidspunktet, har rett til autorisasjon dersom vedkommende framlegger attest på faktisk og lovlig å ha utøvet virksomhet som veterinær i Estland sammenhengende i minst fem år i løpet av de siste sju årene før attesten ble utstedt.

§ 2-3. Autorisasjon av søker som ikke oppfyller vilkårene i § 2-1 og § 2-2

Søker med kvalifikasjonsbevis som av særlige og unntaksvis grunner ikke oppfyller vilkårene for autorisasjon etter § 2-1 og § 2-2, skal vurderes etter vilkårene i § 3-1 og § 3-3.

Kapittel 3. Autorisasjon som fiskehelsebiolog, dyrepleier og seminpersonell

§ 3-1. Autorisasjon på grunnlag av kvalifikasjonsnivå

Søker har rett til autorisasjon som fiskehelsebiolog, dyrepleier eller seminpersonell dersom vedkommende fremlegger kvalifikasjonsbevis som kreves for å kunne utøve yrket i et annet EØS-land.

Utdanning på et kvalifikasjonsnivå som nevnt i forskriftens vedlegg I 1. ledd bokstav a, gir ikke rett til autorisasjon etter første ledd dersom den norske utdanningen er på et kvalifikasjonsnivå som nevnt i forskriftens vedlegg I 1. ledd bokstav e.

Mattilsynet kan vurdere om søkeren skal gis delvis adgang til et yrke.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

§ 3-2. Autorisasjon når yrket ikke er lovregulert i landet søkeren kommer fra

Søker som har arbeidet som fiskehelsebiolog, dyrepleier eller seminpersonell i et EØS-land hvor yrket ikke er lovregulert, har rett til autorisasjon dersom vedkommende har utøvd yrket på heltid i minst to år eller i en tilsvarende periode på deltid. Utøvelsen må ha funnet sted i løpet av de siste ti årene. Søkeren må fremlegge relevant kvalifikasjonsbevis. § 3-1 annet ledd gjelder tilsvarende.

Kravet om at yrkeserfaringen skal være så lang som nevnt i første ledd, gjelder ikke når det søkes om autorisasjon på bakgrunn av en lovregulert utdanning på det kvalifikasjonsnivået som er beskrevet i vedlegg I bokstav b, c, d og e.

§ 3-3. *Krav om prøveperiode eller egnethetsprøve*

Mattilsynet kan fatte enkeltvedtak om at de som søker om autorisasjon etter § 3-1 eller § 3-2, enten skal gjennomgå en prøveperiode på høyst tre år eller skal bestå en egnethetsprøve dersom

- a) den norske utdanningen er vesentlig forskjellig fra søkerens utdanning, eller
- b) det aktuelle yrket i Norge omfatter lovregulerte yrkesaktiviteter som ikke inngår i sammenlignbare former i det tilsvarende yrket i søkerens hjemland, og det i Norge kreves en særskilt utdanning som er vesentlig forskjellige fra søkerens utdanning.

Den norske utdanningen er vesentlig forskjellig fra søkerens utdanning når søkeren mangler kunnskap på områder som er avgjørende for utøvelsen av yrket, og søkerens utdanning viser viktige forskjeller med hensyn til varighet og innhold sammenlignet med den norske utdanningen.

Før vedtak om prøveperiode eller egnethetsstest treffes, må det vurderes om den kunnskapen søkeren har ervervet ved yrkeserfaring, helt eller delvis oppveier den vesentlige forskjellen mellom utdanningene.

Søkeren kan velge mellom prøveperiode og egnethetsprøve. Søkeren skal gis mulighet til å ta egnethetsprøven senest seks måneder etter at Mattilsynet har bestemt at søkeren må ta en slik prøve. Dersom det er nødvendig, kan det gjøres unntak fra yrkesutøverens valgfrihet i ett av følgende tilfeller:

- a) yrkesutøver med kvalifikasjoner vist med kursbevis som nevnt i vedlegg I 1. ledd bokstav a, og hvor det i Norge kreves kvalifikasjoner som nevnt i vedlegg I 1. ledd bokstav c, eller
- b) yrkesutøver med kvalifikasjoner vist med attest med fullført videregående utdanning som nevnt i vedlegg I 1. ledd bokstav b, og hvor det i Norge kreves kvalifikasjoner som nevnt i vedlegg I 1. ledd bokstav d, eller
- c) dersom yrkesutøveren innehar kursbevis som nevnt i vedlegg I 1. ledd bokstav a, men hvor yrket i Norge krever kvalifikasjoner som nevnt i vedlegg I 1. ledd bokstav d, kan Mattilsynet pålegge yrkesutøveren å utføre både prøveperiode og egnethetsprøve.

Prøveperiode eller egnethetsprøve kan ikke pålegges dersom søkerens yrkeskvalifikasjoner oppfyller kriteriene fastsatt i en felles plattform vedtatt i samsvar med direktiv 2005/36/EF artikkel 15.

Mattilsynet kan gi nærmere bestemmelser om innhold, organisering og gjennomføring av prøveperioden og egnethetsprøven.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

Kapittel 4. Midlertidig arbeid

§ 4-1. *Rett til midlertidig arbeid*

Person som er lovlig etablert som veterinær, fiskehelsebiolog, dyrepleier eller seminpersonell i et annet EØS-land, har rett til å arbeide som slikt personell uten norsk autorisasjon under midlertidig opphold i Norge. Dersom yrket ikke er lovregulert i etableringslandet, må vedkommende ha utøvet yrket der i minst ett år i løpet av de siste ti årene for å ha rett til midlertidig tjenesteytelse.

Arbeidets midlertidige karakter skal vurderes fra sak til sak på bakgrunn av arbeidets varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet.

Personer som ikke gis rett til å utøve yrket midlertidig, kan gis delvis adgang til yrket.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

§ 4-2. *Melding og dokumentasjon*

Før en yrkesutøver tilbyr tjenester i samsvar med § 4-1, skal vedkommende sende skriftlig melding til Mattilsynet om arbeidets art og varighet og om hvor arbeidet skal finne sted. Meldingen skal fornyes med eventuelle oppdaterte opplysninger for hvert år tjenesteyter ønsker å utøve yrket.

Første gang tjenesten skal tilbys, eller dersom det senere foreligger en vesentlig endring av de forhold som omhandles i dokumentene, skal meldingen omfatte dokumentasjon av følgende forhold:

- a) Tjenesteyterens identitet og nasjonalitet.
- b) Tjenesteyterens kvalifikasjoner dokumentert ved bevis for yrkeskvalifikasjoner.
- c) At tjenesteyteren er lovlig etablert i et EØS-land med det formål å utøve det aktuelle yrket.
- d) At det på tidspunktet for utstedelsen ikke er forbudt, verken permanent eller midlertidig, for tjenesteyteren å praktisere, og at eventuell rett til å forskrive legemidler ikke er bortfalt eller innskrenket.
- e) Eventuell påkrevd yrkesutøvelse, jf. § 4-1 første ledd annet punktum.
- f) Yrkesforsikring, jf. dyrehelsepersonelloven 25.

§ 4-3. Opplysninger til mottakere av tjenesten

Personer som arbeider som fiskehelsebiolog, dyrepleier eller seminpersonell i samsvar med § 4-1, skal gi mottakere av tjenesten skriftlige opplysninger om:

- a) Tjenesteyterens yrkestittel
- b) Navnet på og adressen til tilsynsmyndigheten i etableringslandet dersom yrket er underlagt krav om autorisasjon der
- c) Tjenesteyterens yrkesforsikring.

Mattilsynet skal sikre utveksling av informasjon som er nødvendig for at klager fra mottakere av tjenester skal bli fulgt opp på riktig måte.

Kapittel 5. Andre bestemmelser

§ 5-1. Virkning av autorisasjon og rett til midlertidig arbeid

Personer som får autorisasjon eller har rett til midlertidig arbeid etter denne forskriften, kan utøve yrket med de samme rettighetene og pliktene som annet tilsvarende personell i Norge.

Dyrehelsepersonelloven § 34 om advarsel og § 36 om tap av rekvireringsrett gjelder også for personer som arbeider midlertidig etter kapittel 4.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

§ 5-2. Autorisasjon på grunnlag av utdanning fra tredjeland

Person som har dokumentert utdanning fra tredjeland, men som ikke har slik yrkeserfaring som er nevnt i § 1-3 bokstav b annet punktum, skal ved søknad om autorisasjon få sin utdanning vurdert etter kapittel 3 dersom vedkommende fremlegger bekreftelse fra et EØS-land på at dette landet har anerkjent den dokumenterte utdanningen. Mattilsynet skal også vurdere yrkeserfaring bekreftet opparbeidet i et EØS-land.

§ 5-3. Dokumentasjon og opplysninger ved søknad om autorisasjon

Mattilsynet kan kreve følgende dokumenter av den som søker om autorisasjon:

- a) Dokumentasjon av søkerens identitet og nasjonalitet.
- b) Bekreftelse av yrkeskvalifikasjoner, kvalifikasjonsbevis og attest for yrkeserfaring. Søkeren skal på anmodning fra Mattilsynet gi opplysninger som er nødvendige for å slå fast om utdanningen er vesentlig forskjellig fra norsk utdanning. Der det ikke er mulig for søkeren å legge frem opplysningene, skal kontaktpunkt, vedkommende myndighet eller annet relevant organ i hjemlandet kontaktes.
- c) Offentlig bekreftelse på god vandel og på at søkeren ikke har fått tilbakekalt, suspendert eller begrenset autorisasjonen eller retten til å forskrive legemidler. Dokumentene skal ikke være eldre enn tre måneder. Dersom hjemlandet eller det seneste oppholdslandet ikke utsteder de nødvendige dokumentene, kan disse erstattes av en attest som dokumenterer en forsikring på ære og samvittighet avgitt av søkeren for vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet, en notarius publicus eller et kvalifisert bransjeorgan i hjemlandet eller det seneste oppholdslandet.
- d) En attest fra vedkommende myndigheter i søkerens hjemland som slår fast at den aktuelle dokumentasjonen på formelle kvalifikasjoner er slik som det går frem av direktiv 2005/36/EF.

Ved begrunnet tvil kan det kreves bekreftelse fra rett myndighet i annet EØS-land på at kvalifikasjonsbevis er gyldig, og på at søkeren oppfyller de utdanningskrav som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF.

Ved begrunnet tvil og der kvalifikasjonsbevis er utstedt av vedkommende myndighet i et EØS-land og omfatter utdanning fra et annet EØS-land, kan Mattilsynet undersøke om:

- a) Utdanningsforløpet ved institusjonen som ga utdanningen, har vært formelt sertifisert av utdanningsinstitusjonene i utstedelseslandet
- b) Kvalifikasjonsbeviset er det samme som ville vært tildelt dersom kurset i sin helhet hadde blitt fulgt i utstedelseslandet
- c) Kvalifikasjonsbeviset gir de samme yrkesmessige rettigheter på territoriet til utstedelseslandet.

§ 5-4. Språkkrav

Dyrehelsepersonell og seminpersonell som får autorisasjon, eller som skal arbeide midlertidig uten autorisasjon, skal ha de språkkunnskapene som er nødvendige for en forsvarlig yrkesutøvelse. Arbeidsgiver og personellet selv skal vurdere om språkkunnskapene er tilstrekkelige.

§ 5-5. Bruk av tittel

Personer som har autorisasjon etter kapittel 2 og 3, kan bruke norsk yrkestittel.

Personer som har rett til å arbeide midlertidig som veterinærer uten norsk autorisasjon, kan bruke norsk yrkestittel.

Personer som har rett til å arbeide midlertidig som fiskehelsebiologer, dyrepleiere eller seminpersonell uten norsk autorisasjon, skal bruke etableringslandets yrkestittel dersom slik finnes. Tittelen skal angis på etableringslandets språk på en slik måte at forveksling med norsk tittel unngås. Dersom det ikke finnes noen yrkestittel i etableringslandet, skal tittelen på kvalifikasjonsbeviset anvendes.

§ 5-6. Behandling av søknad om autorisasjon

Mattilsynet skal bekrefte å ha mottatt søknad om autorisasjon innen 1 måned etter mottaket. Søkeren skal informeres om eventuelle manglende opplysninger og dokumenter.

Mattilsynet skal avgjøre søknad om autorisasjon så snart som mulig, og senest tre måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt. For søknad etter kapittel 3 forlenges fristen med én måned.

Enkeltvedtak truffet med hjemmel i denne forskriften kan påklages etter reglene i forvaltningsloven kapittel VI. Det samme gjelder dersom avgjørelsen ikke er truffet innen fristene som fremgår av 2. ledd.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

§ 5-7. Kommunikasjon med andre EØS-lands myndigheter

I forbindelse med midlertidig arbeid etter kapittel 4 kan Mattilsynet be myndighetene i etableringslandet om all informasjon som er relevant for vurdering av lovligheten av tjenesteyterens virksomhet der. Mattilsynet kan også be myndighetene om å bekrefte at tjenesteyteren ikke har fått forvaltnings- eller strafferettslige sanksjoner på grunn av sin yrkesutøvelse.

Dersom en veterinær i Norge har fått begrenset retten til å utøve yrket, skal Mattilsynet varsle ansvarlige myndigheter i alle øvrige EØS-land. Varslingen skal inneholde informasjon om

- a) identiteten til yrkesutøveren,
- b) hvilket yrke det gjelder,
- c) hvilken myndighet som har fattet vedtaket,
- d) omfanget av vedtaket, og
- e) hvilken periode vedtaket gjelder.

Dersom en yrkesutøver i Norge har blitt domfelt for bruk av falske vitnemål i forbindelse med søknad om autorisasjon, skal Mattilsynet varsle ansvarlige myndigheter i alle øvrige EØS-land om dette.

Varslingen skal skje innen tre dager etter vedtaket eller dommen. Dersom begrensningen eller forbudet mot å utøve yrket opphører, eller dersom vedtaket eller dommen er opphevet, skal ansvarlige myndigheter i alle øvrige EØS-land underrettes om dette innen tre dager.

Yrkesutøveren skal straks informeres om varslingen. Varslingen kan påklages.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

§ 5-8. Utstedelse av bekreftelse til bruk i annet EØS-land

Mattilsynet skal etter forespørsel fra personer som vil søke om godkjenning av kvalifikasjonsbevis eller gi melding om midlertidig arbeid i et annet EØS-land, utferdige bekreftelse som nevnt i § 5-3 bokstav c.

Bekreftelsen skal trekkes tilbake dersom yrkesutøverens autorisasjon eller lisens senere tilbakekalles eller retten til å forskrive legemidler innskrenkes, eller dersom vedkommende frivillig gir avkall på autorisasjonen eller forskrivningsretten.

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser

§ 6-1. Tilsyn, enkeltvedtak og unntak fra rett til autorisasjon

Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige enkeltvedtak for å gjennomføre denne forskriften, herunder enkeltvedtak om autorisasjon.

Selv om vilkårene for autorisasjon er oppfylt, har søker ikke rett til autorisasjon dersom det foreligger omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbaketrekking etter dyrehelsepersonelloven § 35.

§ 6-2. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra kravene i denne forskriften dersom dette ikke strider mot EØS-avtalen.

§ 6-3. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til dyrehelsepersonelloven § 37, dyrevelferdsloven § 37 og matloven § 28.

0 Endret ved forskrift 6 aug 2010 nr. 1147.

§ 6-4. Ikrafttredelse og oppheving av forskrifter

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 17. desember 1993 nr. 1203 om autorisasjon og adgang til å utøve virksomhet som veterinær i Norge for statsborgere fra EØS som er utdannet i andre land innen EØS og forskrift 12. mai 2005 nr. 429 om autorisering av dyrehelsepersonell fra andre EØS-land.

Vedlegg I. Kvalifikasjonsnivåer

Yrkeskvalifikasjonene er ordnet i følgende nivåer:

A	Kursbevis på kvalifikasjon utstedt av ansvarlig myndighet, på grunnlag av 1. opplæring som ikke leder til en formell kvalifikasjon 2. særskilt eksamen uten forutgående opplæring 3. utøvelse av yrket i tre sammenhengende år på fulltid eller av tilsvarende varighet på deltid i løpet av de siste ti år 4. dokumentasjon på antall år eller fullførte fag på grunnskole, eller kompetansebevis fra videregående opplæring dersom denne ikke er fullført.
B	Vitnemål på fullført videregående opplæring. Med dette menes: 1. studieforberedende videregående opplæring 2. yrkesfaglig videregående opplæring.
C	Vitnemål på fullført utdanning utover videregående opplæringsnivå, men som ikke er på nivå med høyere utdanning, dette gjelder 1. utdanning med en varighet på minst ett år 2. yrkesopplæring med særlig struktur som går utover det som kreves i nivå B.
D	Vitnemål på fullført høyere utdanning med en varighet på minst tre år og høyst fire år ved et universitet eller annen høyere utdanningsinstitusjon. Utdanningen kan uttrykkes i et tilsvarende antall studiepoeng (ECTS).
E	Vitnemål på fullført høyere utdanning med en varighet på minst fire år ved et universitet eller annen høyere utdanningsinstitusjon. Utdanningen kan uttrykkes i et tilsvarende antall studiepoeng (ECTS).

Alle kvalifikasjonsbevis eller sett av kvalifikasjonsbevis utstedt av kompetent myndighet i en EØS-stat, som bevitner bestått utdanning innenfor EØS og som er godkjent av vedkommende stat som å være på et tilsvarende nivå og som gir innehaveren de samme rettigheter med hensyn til adgang til eller utøvelse av et yrke eller forbereder kandidaten for utøvelse av vedkommende yrke, skal behandles som et kvalifikasjonsbevis av den type som omfattes av første ledd, inkludert det aktuelle nivået.

Alle yrkeskvalifikasjoner, selv om de ikke oppfyller kravene i gjeldende lov- eller forskriftsbestemmelser for adgang til eller utøvelse av et yrke i den staten yrkeskvalifikasjonen er ervervet, som gir innehaveren rettigheter etter forskriften, skal behandles som kvalifikasjonsbevis under de samme vilkår som i første ledd. Dette gjelder særlig dersom hjemstaten hever nivået for den utdanning som kreves for adgang til et yrke og for utøvelse av dette yrket, og dersom en enkeltperson som har gjennomgått den tidligere utdanningen, som nå ikke oppfyller kravene i den nye kvalifikasjonen, drar fordel av ervervede rettigheter i henhold til nasjonale lov- eller forskriftsbestemmelser; i slike tilfeller blir den tidligere utdanningen å anse som å tilsvare nivået for den nye utdanningen.

0 Endret ved forskrift 19 mars 2018 nr. 1542.

Vedlegg II. Studieprogram og kvalifikasjonsbevis for veterinærer

1. Studieprogram for veterinærer

Det studieprogrammet som skal føre frem til et kvalifikasjonsbevis for veterinærer, skal minst omfatte følgende fag. Undervisningen i ett eller flere av disse fagene kan skje innenfor eller i tilknytning til de øvrige fagene.

A. Grunnleggende fag

- Fysikk
- Kjemi
- Zoologi
- Plantebiologi
- Biomatematikk

B. Spesialfag

a. Grunnleggende vitenskaper

- Anatomi (herunder histologi og embryologi)
- Fysiologi
- Biokjemi
- Genetikk
- Farmakologi
- Farmasi

Toksikologi
 Mikrobiologi
 Immunologi
 Epidemiologi
 Deontologi (yrkesetikk)

b. Kliniske vitenskaper

Obstetikk
 Patologi (herunder patologisk anatomi)
 Parasittologi
 Klinisk medisin og kirurgi (herunder anesthesiologi)
 Kliniske undervisning om ulike husdyr, fjørfe og andre dyrearter
 Forebyggende medisin
 Radiologi
 Forplantning og forplantningslidelser
 Offentlig veterinærmedisin og offentlig helse
 Lovgivning og rettsmedisin for veterinærer
 Terapi
 Propedeutikk

c. Animalsk produksjon

Animalsk produksjon
 Animalsk ernæring
 Agronomi
 Landbruksøkonomi
 Dyrehold
 Veterinærhygiene
 Dyreetologi og dyrevern

d. Næringsmiddelhygiene

Inspeksjon og kontroll av dyrefôr eller næringsmidler av animalsk opprinnelse
 Næringsmiddelhygiene og -teknologi
 Praktisk arbeid (herunder praktisk arbeid på steder der det skjer slaktning og behandling av næringsmidler).

Praktisk utdanning kan skje i form av en opplæringsperiode, forutsatt at slik opplæring skjer på heltid og under direkte kontroll av vedkommende myndighet, og ikke overstiger seks måneder innenfor den samlede utdanningsperioden på fem år studier.

Fordelingen av teoretisk og praktisk utdanning i de ulike gruppene av emner skal være balansert og samordnet slik at kunnskap og erfaring kan tilegnes på en måte som vil sette veterinæren i stand til å utføre alle sine plikter.

2. Kvalifikasjonsbevis

<i>Stat</i>	<i>Kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Organ som tildeler kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Attest som ledsager kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Referansedato</i>
België/ Belgique/ Belgien (Belgia)	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	– De universiteiten/Les universités – De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	–	21. desember 1980

<i>Stat</i>	<i>Kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Organ som tildeler kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Attest som ledsager kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Referansedato</i>
България (Bulgaria)	Диплома за висше образование на образованиено-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	– Лесотехнически университет – Факултет по ветеринарна медицина – Тракииски университет – Факултет по ветеринарна медицина		1. januar 2007
Česká republika (Tsjekkia)	– Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. mai 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. desember 1980
Deutschland (Tyskland)	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. desember 1980
Eesti (Estland)	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. mai 2004
Ελλάς (Hellas)	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. januar 1981
España (Spania)	Título de Licenciado en Veterinaria	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad	–	1. januar 1986
France (Frankrike)	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. desember 1980

<i>Stat</i>	<i>Kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Organ som tildeler kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Attest som ledsager kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Referansedato</i>
Ireland (Irland)	– Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) – Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)	–	–	21. desember 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. januar 1985
Hrvatska (Kroatia)	Diploma «doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine»	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1. juli 2013
Κύπρος (Kypros)	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. mai 2004
Latvija (Latvia)	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. mai 2004
Lietuva (Litauen)	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. desember 1980
Magyarország (Ungarn)	Állatorvos doktor oklevél – dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1. mai 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1. mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen			21. desember 1980
Österreich (Østerrike)	– Diplom-Tierarzt – Magister medicinae veterinariae	Universität	– Doktor der Veterinärmedizin – Doctor medicinae veterinariae – Fachtierarzt	1. januar 1994

<i>Stat</i>	<i>Kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Organ som tildeler kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Attest som ledsager kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Referansedato</i>
Polska (Polen)	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. mai 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. januar 1986
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1. januar 2007
Slovenija (Slovenia)	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine»	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. mai 2004
Slovensko (Slovakia)	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu «doktor veterinárskej medicíny» («MVDr.»)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. mai 2004
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedisinska licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. januar 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. januar 1994
United Kingdom (Storbritannia)	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21. desember 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		

<i>Stat</i>	<i>Kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Organ som tildeler kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Attest som ledsager kvalifikasjonsbevis</i>	<i>Referansedato</i>
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

0 Endret ved forskrift 8 des 2014 nr. 1548.

Vedlegg III. Vilkår for autorisering av søkere med utdanning som veterinær fra det tidligere Øst-Tyskland, det tidligere Tsjekkoslovakia, det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavia

Kvalifikasjonsbevis som nevnt i nr. 1-4 er likestilt med bevis som nevnt i forskriften § 2-1 og gir rett til autorisasjon dersom

- søkeren legger frem en attest utstedt av kompetent myndighet som dokumenterer at søkeren faktisk og rettmessig har utøvd veterinæryrket på det aktuelle EØS-landets territorium i minst tre sammenhengende år i løpet av de fem siste årene før attesten ble utstedt, og
- kompetent myndighet i de aktuelle landene dokumenterer at slike kvalifikasjonsbevis har samme rettslige gyldighet innenfor deres territorium som de kvalifikasjonsbevisene de selv utsteder når det gjelder adgang til yrkesvirksomhet som veterinær.

1. Kvalifikasjonsbevis som gir adgang til yrkesaktivitet som veterinær, som innehas av EØS-statsborgere og som er ervervet på territoriet til det tidligere Øst-Tyskland, men som ikke oppfyller de krav til minsteutdanning som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF artikkel 38, dersom slike bevis dokumenterer bestått fullføring av opplæring som var påbegynt før 3. oktober 1990.

2. Kvalifikasjonsbevis som gir adgang til yrkesaktivitet som veterinær, som innehas av EØS-statsborgere, og som er utstedt i det tidligere Tsjekkoslovakia, eller i Tsjekkia eller Slovakia hvis utdanningen var påbegynt før 1. januar 1993.

3. Bevis for yrkeskvalifikasjoner som gir adgang til yrkesaktivitet som veterinær, som innehas av EØS-statsborgere og er utstedt i det tidligere Sovjetunionen, eller hvis utdanningen var påbegynt

- i Estland før 20. august 1991
- i Latvia før 21. august 1991
- i Litauen før 11. mars 1990.

4. Kvalifikasjonsbevis som gir adgang til yrkesaktivitet som veterinær, som innehas av EØS-statsborgere og er utstedt i det tidligere Jugoslavia, eller hvis utdanningen var påbegynt i Slovenia før 25. juni 1991.